

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/116/2012
Identifikačné číslo spisu:	5009200377
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5009200377.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: G. C., nar. XX.XX.XXXX, . bytom O. zast.: JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátom z Advokátskej kancelárie so sídlom Námestie M. R. Štefánika č. 1, Žilina, proti žalovanej: Správa katastra Kysucké Nové Mesto, so sídlom Ul. Litovelská 670, Kysucké Nové Mesto, za účasti: 1/ I.T., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., v rade 2/ I.T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. v rade 3/ B. K., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., všetci zast. Advokátska kancelária, s.r.o., advokátska spoločnosť so sídlom Vojtecha Tvrdeho č. 17, Žilina, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v katastrálnom konaní, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 10. apríla 2012 č. k. 20S/33/2009-190, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 10. apríla 2012 č. k. 20S/33/2009-190 r u š í a konanie z a s t a v u j e.

Žalobcovi a zúčastneným osobám právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. V-250/2009 zo dňa 25.03.2009 bol povolený vklad vlastníckeho práva z darovacej zmluvy uzavretej medzi darcami I.T. a manželkou I.T., rod. C. a obdarovanou B. K., rod. E. týkajúcou sa nasledujúcich nehnuteľností:

- humno na C-KN parc. č. 356/3 do výlučného vlastníctva,
- C-KN parc. č. 356/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 317 m²,
- C-KN parc. č. 356/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 68 m²,
- C-KN parc. č. 356/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m²,
- C-KN parc. č. 358 záhrady o výmere 606 m² v podiele 3/4.

Podľa § 31 ods. 6 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv

k nehnuteľnostiam v znení účinnom ku dňu 31.08.2009 (ďalej v texte rozsudku len „zák. č. 162/1995 Z.z.“) rozhodnutie o povolení vkladu nadobúda právoplatnosť dňom vydania rozhodnutia. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vklad povoľuje, nemožno podať odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania.

Podľa § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené.

Podľa § 31 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 31 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z. rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, správa katastra vyznačí v zmluve.

Podľa § 44 ods. 1 vyhlášky č. 79/1996 Z.z. účinné ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia na zápis poznámky, ktorá obmedzuje vlastníka nakladať s nehnuteľnosťou, sú spôsobilé uznesenie súdu o predbežnom opatrení, ktorým sa zakazuje nakladať s nehnuteľnosťou, uznesenia súdu o vyhlásení konkurzu, exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti, rozhodnutie o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva, rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania, daňový exekučný príkaz, colný exekučný príkaz alebo verejná listina, alebo iná listina o práve k nehnuteľnosti, ktorá spochybňuje hodnovernosť údajov katastra o práve k nehnuteľnosti, [odkaz pod čiarou na § 36a zák. č. 162/1995 Z. z.] alebo iná verejná listina.

2. Ďalej obdarovaná nadobudla dom súpisné č. 144 postavený na C-KN parc. č. 360, ako aj pozemky C-KN parc. č. 359 záhrada o výmere 460 m², parc. č. 360 zastavané plochy a nádvoria o výmere 327 m² a parc. č. 363 zastavané plochy a nádvoria o výmere 121 m² v podiele 1/2. Návrh na vklad vlastníckeho práva bol doručený správe katastra dňa 25.03.2009. pričom prevodcovia žiadali o prednostné povolenie vkladu s tým, že zaplatili príslušný správny poplatok. Právne účinky vkladu nastali v rovnaký deň, t.j. 25.03.2009.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal správnu žalobu G. C. v procesnej pozícii žalobcu, ktorý ako žalobné dôvody uviedol, že žiadal prerušiť katastrálne konanie vedené u žalovaného pod č. V 1376/2008, pretože podal na Okresnú prokuratúru v Žiline podnet zo 07.10.2008 na podanie prokurátorského upozornenia. V jeho podnete je uvedené, že I. C., C. C. a P. C. zdedili Osvedčením o dedičstve č. k. 30D 10/2005 zo dňa 04.10.2005 (č.l. 13) okrem iného aj humno, ktoré je postavené na pozemku KN parc. č. 356 k.ú. O..

Tiež žalobca upozornil na to, že uvedené humno notár prededil aj napriek tomu, že v KN stave nebolo uvedené humno evidované na Správe katastra v Kysuckom Novom Meste. Bolo iba zapísané v pozemnoknižnom stave vo vložke č. 629 na pozemku č. 191/2.

4. Podľa žalobcu je nesporné, že pôvodná PK parc. č. 191/2 je totožná s KN parc. č. 357 a právna predchodkyňa odporcov E. C. bola spoluvlastníčkou uvedených nehnuteľností a humna v podiele 2/4. Ďalej žalobca uviedol, že napriek tomu, že tam žalobca mal podiel 1/4, notár ho prededil v celosti v prospech odporcov, pritom v tomto osvedčení o dedičstve (č.l. 13) je uvedené, že humno sa nachádza na KN parc. č. 356, hoci v skutočnosti sa nachádza na KN parc. č. 357.

Z tohto dôvodu podľa žalobcu odporcovia si dali vypracovať geometrický plán č. 120/2008, ktorý KN p. č. 357 úplne vymazal a namiesto nej urobil dve nové parcely, a to tak, že ich dal pod parcelu KN parc. č. 356, a to pod dve nasledujúce podlomenia parc. č. 356/1 a 356/3. Z pôvodnej KN parc. č. 356 urobil KN parc. č. 356/2.

5. Následne žalobca zrekapituloval to, že bolo osvedčenie o dedičstve spolu s geometrickým plánom zapísané do katastra nehnuteľností. Ďalej odporcovia urobili právny úkon vo forme kúpnej zmluvy pod č. V 1376/2008, ktorou predali predmetné humno I.T., aby tak zakryli uvedené podvody.

Tolko bolo uvedené v podnete na podanie prokurátorského upozornenia zo strany žalobcu.

6. Ďalej žalobca v žalobe konštatuje, že napriek tomu Správa katastra Kysucké Nové Mesto vklad predmetnej kúpnej zmluvy povolila.

7. Nakoľko prokurátorský protest požadovaný žalobcom nebol vydaný (odôvodnenie na č.l. 19), žalobca sa obrátil na Krajskú prokuratúru v Žiline (č.l. 21) s opakovaným podnetom na podanie upozornenia prokurátora.

8. V súvislosti s uvedeným žalobca ďalej vyslovil nesúhlasné argumenty s názorom okresnej prokuratúry obsiahnutom v liste okresnej prokuratúry sp. zn. Pd 216/208 zo dňa 20.01.2009, v ktorom mu okresná prokuratúra oznámila, že neboli zistené dôvody na vykonanie prokurátorského opatrenia a jeho podnet odkladá.

9. Žalobca predovšetkým poukázal na to, že vykonané zmeny výmer parciel KN 356 a KN 357, aj prečísľovanie podľa geometrického plánu boli vykonané bez súhlasu žalobcu ako spoluvlastníka, čím bol porušený zákon č. 162/1995 Z.z., pretože takéto zmeny možno urobiť iba na základe katastrálneho konania. Uvedeným konaním Správa katastra v Kysuckom Novom Meste porušila jeho spoluvlastnícke práva.

10. Ďalej zdôraznil, že Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/80/2009-57 zo dňa 20.03.2009 zakázal odporcom nakladať s nehnuteľnosťami, t.j. konkrétne išlo o zákaz zbúrať, zaťažovať vecnými bremenami, zaťažovať záložnými právami, darovať, zameniť za inú nehnuteľnosť rodinný dom súpisné č. 145, ako aj humno s podzemnou pivnicou, ktoré je postavené na pozemku KN p. č. 356/3 k.ú. O., kým nebude právoplatne rozhodnuté o žalobe na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pod sp. zn. 31C/214/2008.

11. Žalobca zdôraznil, že bezprostredne potom, čo Krajský súd v Žiline rozhodol o predbežnom opatrení, podali I.T. a jeho manželka I. a ich dcéra B. K. návrh na vklad darovacej zmluvy, a v ten istý deň bola predmetná zmluva odkladovaná a taktiež zapísaná do katastra nehnuteľností. Medzičasom došlo k podstatnému zbúraniu predmetného humna.

12. Uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/33/2009-98 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/33/2009-121 zo dňa 26. októbra 2010 a uznesenia č. k. 20S/33/2009-128 zo dňa 22. decembra 2010 prvostupňový súd zamietol návrh žalobcu zo dňa 03.12.2009 na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti právneho úkonu zo dňa 11.11.2008, ktoré je vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13C/232/2008, ako aj do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 11.11.2008, ktoré je vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13C/232/2008.

13. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesenie krajského súdu opravil tak, že návrh žalobcu zo dňa 03.12.2009 na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania, ktoré je vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13C/232/2008 a sp. zn. 31C/214/2008 zamietla. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie KS v Žiline č. k. 20S/33/2009-98 v spojení s uvedenými opravnými uzneseniami potvrdil.

14. I.T., I.T. a B. K. boli uznesením krajského súdu č. k. 20S/33/2009-44 zo dňa 18.09.2009 pribratí do konania ako účastníci konania.

Následne sa tieto osoby vyjadrili k žalobe prostredníctvom ich právneho zástupcu podaním zo dňa 19.11.2009. Vo svojom vyjadrení sa zaoberali právnymi podmienkami, za ktorých môžu vstúpiť do konania vedľajší účastníci v zmysle § 93 O.s.p.

15. Vo veci samej uviedli, že nie sú dané dôvody na vyslovenie nezákonnosti rozhodnutia odporcu (žalovaného). Odporca (Žalovaný) rozhodol podľa aktuálneho právneho stavu a právne vykonal vklad do katastra nehnuteľností v prospech B. K., I. a I.T. ako vlastníci nehnuteľností, ktorých vlastníctvo je nespochybniteľné, previedli v rámci ich dispozičných práv vlastníctvo na dcéru. V čase vykonania

právneho úkonu i rozhodovania odporcu o vklade nedisponovali informáciami o začatom konaní odporcu (žalobcu) o určení vlastníctva. Zmena vlastníctva na konanie o určenie vlastníctva, či neplatnosť osvedčenia nemá vplyv.

B)

16. Na uvedenom základe Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu v správnom konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a to v rozsahu žalobných námietok v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p. Konštatoval pritom, že v týchto medziach posudzovania je napadnuté rozhodnutie zákonné, a preto bolo potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p. z nižšie uvedených dôvodov.

17. Krajský súd vychádzal zo skutkového stavu, ktorý sa neodlišoval od skutočností zachytených v správnom spise.

Krajský súd zdôraznil, že žalobca sa v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina sp. zn. 31C 214/2008 domáha určenia, že do dedičstva po nebohej I. C., rod. K. patrí jej podiel 1/4 k nehnuteľnosti humno s príslušenstvom k.ú. O. postavený na C-KN p. č. 356/3. Ďalej, že do jej dedičstva patrí 1 z rodinného domu súpisné č. 145 s príslušenstvom postavený na C-KN p. č. 356/2.

18. Podľa krajského súdu v tomto konaní bolo už vydané predbežné opatrenie uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8 Co/80/2009-57 zo dňa 20. marca 2009. Toto uznesenie zmenilo pôvodné uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 31C 214/2008-23 z 12.11.2008 tak, že odporcom 1/ až 6/, medzi ktorými sa nachádza aj I.T., sa zakazuje zbúrať, predať, prenajať, zaťažovať vecnými bremenami, záložnými právami, darovať, zameniť za inú vec nehnuteľnosť - rodinný dom č. 145 postavený na C-KN parc. č. 356/2 k.ú. O., ako aj humno s podzemnou pivnicou, ktoré je postavené na C-KN parc. č. 356/3 v k.ú. O., a to až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod uvedenou spisovou značkou.

Toto uznesenie bolo doručené Okresnému súde Žilina dňa 27.03.2009 právoplatné 23.04.2009).

19. S poukazom na ustanovenia § 247 ods. 1 a § 250i ods. 1 O.s.p., § 31 ods. 1, 2 a 4 zák. č. 162/1995 Z.z. a § 44 ods. 1 vyhlášky č. 79/1996 Z.z. krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva ohľadne darovacej zmluvy, nakoľko sa žalobné námietky všetky týkali len humna ako predmetu daru, bolo napadnuté len v časti týkajúcej sa povolenia vkladu vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti a preto svoj prieskum sústredil iba na túto časť.

Vychádzajúc z ustanovenia § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. krajský súd vyhodnotil, že správa katastra správne skúmala najmä to, či prevodkyňa mala oprávnenie nakladať s touto nehnuteľnosťou, či bol úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, dostatočne určité a zrozumiteľné a či jej zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nebola obmedzená a zároveň tiež prihliadal aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu a vznikli by aj po uzavretí zmluvy.

Tým, že správny orgán žiadne takéto skutočnosti nezistil, správne povolil vklad vlastníckeho práva.

20. V tejto súvislosti krajský súd tiež zdôraznil, že spor medzi žalobcom a nadobúdateľmi predmetnej nehnuteľnosti (humna), resp. jej právnymi predchodcami I. C., C. C., P. C. a I.T. nemal vplyv na rozhodovanie správneho orgánu, pretože v čase vydania napadnutého rozhodovania (dňa 25.03.2009) nebolo zapísané do katastra nehnuteľností žiadne rozhodnutie (a teda správneho orgánu ani nebolo známe), ktoré by iným spôsobom riešilo vlastnícke právo k humnu, ako bolo doposiaľ zapísané na liste vlastníctva.

Krajský súd síce pripustil, že necelý týždeň pred tým, t.j. dňa 20.03.2009 bolo vydané súdne rozhodnutie (predbežné opatrenie o zákaze nakladania s touto nehnuteľnosťou, t.j. aj jej darovania), avšak mal preukázané, že ku dňu 25.03.2009 toto rozhodnutie nebolo zapísané na LV ako obmedzujúca poznámka a ani nebolo v tento deň ešte doručené na správu katastra, preto ani neplynula lehota na jej zápis podľa § 43 ods. 1 písm. c) Katastrálneho zákona. Tiež bolo preukázané, že katastrálne konanie začaté dňa 25.03.2009 nebolo ani prerušené v zmysle § 31a zák. č. 162/1995 Z.z., keďže v správnom konaní žalobca nepodal návrh na prerušenie katastrálneho konania napr. z dôvodu, že by sa riešila

predbežná otázka v civilnom konaní (až následne žiadal prerušiť súdne konanie o prieskume tohto rozhodnutia do skončenia tohto civilného súdneho konania).

21. K ďalšej námietke žalobcu, že súdny komisár JUDr. G. pojal do aktív dedičstva po E. C. celé humno, hoci do aktív dedičstva mal zahrnúť len 2/4, túto otázku krajský súd vylúčil z predmetu posudzovania v konaní o povolenie vkladu do katastra nehnuteľností. V súvislosti s uvedeným zdôraznil, že sa jedná o hmotnoprávnu otázku, ktorá sa rieši v osobitnom konaní, a to v sporovom konaní podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku.

22. Rovnako pri ďalšej námietke, že geometrický plán nemal byť zapísaný do katastra nehnuteľností, krajský súd konštatoval, že v prípade, ak určitým osobám svedčí vlastnícke právo, môžu pôvodnú nehnuteľnosť rozdeliť na nové parcely na základe právneho úkonu v súlade s osobitnými zákonmi (napr. zákon č. 180/1995 Z.z.), a to až dovtedy, kým nebude svedčať vlastníctvo tretej osobe. Tak došlo k rozdeleniu pôvodných KN parciel 356 a 357 a vytvoreniu nových parciel.

Pri tomto krajský súd zdôraznil, že samotný zápis týchto novovytvorených parciel do katastra nebol predmetom napadnutého rozhodnutia, a preto nemohol byť v tomto konaní posudzovaný ako právne relevantný na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Správny orgán pri rozhodovaní o povolení vkladu vychádzal už z údajov katastra nehnuteľností, ktoré tam boli zapísané na základe iných právnych zmien, ktoré však neboli predmetom preskúmaného katastrálneho konania.

23. V súvislosti s možnými spôsobmi obranu žalobcu jeho dotknutých práv krajský súd ho upriamil na možnosť, ak mal za to, že civilné konanie pod sp. zn. 31C 214/2008 môže mať vplyv na prevod, podať na správu katastra návrh na zápis začatia tohto súdneho konania, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnosti podľa § 44a O.s.p., ktoré bolo účinné už od 15.10.2008. Nebolo preukázané zo strany žalobcu, že by takýto návrh bol podaný, a teda správa katastra objektívne nemala vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, ani o vydaní predbežného opatrenia.

24. Na druhej strane, hoci zo správneho spisu vyplýva, že v ten istý deň ako bol správe katastra doručený návrh na vklad, bolo o tomto aj rozhodnuté, krajský súd zdôraznil, že aj takýto postup správneho orgánu bol plne súlade so zákonom (viď § 32 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z.). Podľa § 32 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. správa katastra môže rozhodnúť na základe žiadosti o urýchlené konanie o návrhu na vklad a zaplatení správneho poplatku 10e) do 15 dní odo dňa doručenia návrhu na vklad. Ak v tejto lehote nerozhodne, rozhodne v lehote podľa odseku 1.

25. Čo sa týka námietky žalobcu, že notár v konaní sp. zn. 30D 10/2005 urobil chybu vtom, keď uviedol, že humno stojí na parc. č. 356, túto krajský súd označil ako bez právnej relevancie. Právne významné je, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia svedčalo vlastnícke právo k humnu I.T., ako to vyplýva zradu prevodov a prechodov vlastníctva a táto s ním mohla disponovať. Na margo tvrdenia žalobcu, že aj geometrický plán č. 120/2008 prevzal chybu uvedenú v osvedčení o dedičstva, že humno stojí na parc. č. 356 a nie na parc. č. 357, krajský súd nad rámec odôvodnenia uviedol, nakoľko táto otázka je nepodstatná, že podľa tohto geometrického plánu (grafická časť) je zrejmé, že humno je postavené na pôvodnej CKN parc. č. 357 a aj v dedičskom rozhodnutí sp. zn. 30D 10/2005 sa uvádza, že na parc. č. 356 je postavený rodinný dom súpisné č. 145, a nie drobná stavba - humno.

26. Preto krajský súd s prihliadnutím na to, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia (dňa 25.03.2009) neexistovali žiadne skutočnosti v zmysle § 31 zák. č. 162/1995 Z.z., ktoré by bránili rozhodnutiu o vložení vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností pre B. K., zistil správny orgán správne a aj krajský súd vychádzal z takto správne zisteného skutkového stavu. Stotožnil sa s právnym záverom žalovaného, že boli splnené podmienky na povolenie vkladu vlastníckeho práva, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

27. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 24.05.2012 (č.l. 200) žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zmysle ustanovení ust. § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 O.s.p. požadoval napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Najmä vyjadril nesúhlas s konkrétne citovanou časťou rozsudku krajského súdu, ktorú označil za zavádzajúcu, obsahujúce polopravdy, a v uvedenom dôsledku za zmätočnú. Predovšetkým poukázal na to, že z osvedčenia o dedičstve jednoznačne vyplýva záver, že humno bolo prededené tak, že stojí na pozemku C-KN parc. č. 356 ani nie na parc. č. 357, kde však skutočnosti stojí.

28. Ďalej za veľmi dôležitú žalobca označil skutočnosť, že predávajúci P. C., C. C. a I. C. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy (05.09.2008) neboli vlastníkami predávaného humna, pretože na list vlastníctva bola zapísaná až 25.09.2008 (Z 1106/2008).

29. Rovnako žalobca poukázal na svoje podanie, ktorým chcel dosiahnuť prerušenie katastrálneho konania. Následne konštatoval, že tým, že krajský súd sa jeho podaním „Žiadosť o prerušenie katastrálneho konania zo dňa 08.10.2008 sa vôbec nezaoberal, tak tým zapríčinil najväčšie pochybenie v súdnom prieskume. Predovšetkým zdôraznil svoj názor, že správa katastra mala ex offio začať konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte z dôvodov bližšie objasnených v uvedenom podaní a súčasne mala na nasledujúci deň vyznačiť plombu na príslušnom liste vlastníctva, čo však kataster neurobil. V súvislosti s uvedeným argumentom žalobca odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. ISŽr/64/2011.

30. Tiež žalobca zdôraznil, že správa katastra o jeho podaní „Podnet na podanie upozornenia prokurátora v zmysle § 28 a násl. Zákona NR SR č. 153/2001 o prokuratúre“ zo dňa 07.10.2008, doposiaľ nerozhodla. Na uvedenom základe žalobca vyslovil nesúhlas s odôvodnením rozsudku krajského súdu, že zápis novovytvorených parciel do katastra nebol predmetom preskúmania katastrálneho konania.

31. Záverom žalobca zopakoval svoj vyššie uvedený návrh a popri viacerých listinách (č.l. 206 až 227) pripojil vyčíslenie náhrady trov konania.

B)

32. V súdnom spise sa vyjadrenie žalovanej nenachádza.

C)

33. K odvolaciemu konaniu zaslali svoje vyjadrenie z 13.06.2012 (č.l. 236) prostredníctvom svojho právneho zástupcu zúčastnené osoby. V ňom sa označili rozsudok krajského súdu ako správny a zákonný.

Naopak odvolacie námietky sú podľa ich mienky postavené na vykonštruovaných tvrdeniach, ktoré nemajú oporu v skutočnostiach a v hmotnom práve.

34. Najmä zdôraznili, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa a nie zápisom rozhodnutia o dedičstve do evidencie katastra nehnuteľností. Takisto za nespornú označili skutočnosť, že zúčastnené osoby ako predávajúci nadobudli humno smrťou poručiťky a osvedčenie o dedičstve ich vlastnícke právo len potvrdilo. Z uvedeného dôvodu správa katastra nemohla mať žiadny zákonný dôvod na to, aby začala ex offio konať o nejakej oprave v katastrálnom operáte, nakoľko, podľa mienky zúčastnených osôb, nebolo treba nič opravovať.

35. Vo vzťahu k citovanému rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zúčastnené osoby poukázali na ten rozdiel, že v prípade zápisu osvedčenia o dedičstve do evidencie katastra nehnuteľností sa nejedná o vklad vlastníctva, ale o zápis listiny záznamom.

36. Záverom zúčastnené osoby navrhli potvrdenie napadnutého rozsudku krajského súdu spolu s priznaním vyčíslenej náhrady trov pre prvostupňové a druhostupňové konania.

D)

37. Podaním zo dňa 14.06.2012 (č.l. 241) zaslal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu repliku označenú ako Stanovisko žalobcu k „Odvolanie účastníkov konania v 1/ až 3/ proti výroku o náhrade trov konania rozsudku Krajského súdu v Žiline č. j. 20S/33/2009-190 zo dňa 10.04.2012“. Súčasne v tomto podaní označil nové dôkazy o tom, že notárka JUDr. P. T. bola uznaná za vinnú tým, že notárskou zápisnicou nezákonne osvedčila predmetné pozemky v k.ú. O..

38. Ďalej žalobca uviedol, že účastníci konania mu spôsobili majetkovú škodu tým, že mu nezákonným spôsobom odňali spoluvlastníctvo k predmetnému humnu, a preto nesúhlasil s ich tvrdením, že na nepriznanie ich trov konania rozsudkom krajského súdu neboli dôvody osobitného zreteľa.

E)

39. Ďalej podaním z 15.04.2013 právny zástupca žalobcu urgoval vybavenie svojho odvolania s tým, že Okresný súd Žilina uznesením č. k. 31C/214/2008 - 382 zo dňa 07.03.2012 o prerušení konania, proti ktorému žalobca v rámci svojho nesúhlasu podal odvolanie. Napriek tomu, že žalobca podľa svojich slov argumentoval aj právnym názorom obsiahnutým v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo/8/2011 zo dňa 19.01.2012, Krajský súd Žilina uznesením č. k. 5Co/156/2012-417 zo dňa 30.04.2012 potvrdil napadnuté uznesenie Okresného súdu Žilina. Súčasne poukázal aj na to, že predmetné nehnuteľnosti sa poškodzujú naďalej poveternostnými vplyvmi počasia. K svojmu podaniu pripojil jednotlivé listiny, na ktoré poukazoval.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Nakoľko bolo v prejednávanej veci potrebné aj preveriť, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po verejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je prípustné, pretože bolo podané osobou na to neoprávnenou, a preto celé konanie podľa § 221 ods. 1 písm. b) a odsek 2 O.s.p. zastavil po tom, čo napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil.

Podľa § 221 ods. 1 písm. b) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Podľa § 221 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. súd platí, že ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

41. Na prvom mieste Najvyšší súd upozorňuje, že nárok na súdny prieskum rozhodnutí správnych orgánov podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vzniká jednotlivcovi iba po splnení zákonom vymedzených podmienok.

Základný právny rámec týchto podmienok vymedzujú v prejednávanej veci najmä ustanovenia § 244 a § 250 O.s.p., čo aj implikovane potvrdzuje článok 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konat' malo.

Podľa článku 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu

verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

42. Z citovaných ustanovení nepochybne vyplýva, že aktívnu legitímáciu na podanie žaloby v prejednávanej veci má skupina osôb, ktorú tvoria účastníci správneho (v prejednávanej veci katastrálneho vkladového) konania, ktorá by mala byť, v zmysle svojich tvrdení, rozhodnutí, poprípade aj/alebo postupom správneho orgánu (priamo) ukrátená na svojich právach. Ďalšiu skupinu tvoria osoby, s ktorými sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s nimi ako s účastníkmi konať malo.

V súvislosti s uvedeným Najvyšší súd zdôrazňuje, že zákonodarcu pri formulácii „ukrátenie na právach“ mal na mysli priame ukrátenie na existujúcich právach, avšak v žiadnom prípade nie vznik hrozby budúceho zhoršenia právneho postavenia.

43. Z obsahu pripojeného katastrálneho spisu však Najvyššiemu súdu vyplýva jednoznačný záver, že žalobca nebol účastníkom vkladového konania a katastrálny orgán ani s ním takto nekonal. Hoci žalobca svoju aktívnu legitímáciu odvíja od rôznych písomných podaní zaslaných na správu katastra, žiadne z týchto podaní nepreukazuje jeho priame ukrátenie na jeho právach ako účastníka vkladového konania. Samotná argumentácia, že povolením vkladu sa zhoršilo jeho vlastnícke právo, nenahradzuje splnenie hore uvedených zákonných podmienok pre účastníctvo v správnom súdnictve, lebo túto právnu argumentáciu môže žalobca využiť pri úplne inom mechanizme súdnej ochrany na nachádzajúcom súde, čo aj činí.

Jedinými účastníkmi sú preto v záhlaví rozsudku krajského súdu uvedené zúčastnené osoby, ktoré však proti výsledku, t.j. rozhodnutiu o povolení vkladu nebrojili.

44. Preto žalobca, ktorý nepreukáže, že napadnutým rozhodnutím správneho orgánu bolo jeho právo, napríklad byť účastníkom v zmysle § 250b ods. 2 O.s.p., dotknuté, nie je aktívne legítimovaný na podanie žaloby v správnom súdnictve.

V.

45. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení procesných podmienok na podanie žaloby žalobcom Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

S ostatnými meritórnymi námietkami žalobcu sa preto odvolací súd následne nemohol zaoberať.

46. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 146 ods. 1 písm. c) subsidiárne § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

47. Vo vzťahu k požiadavke zúčastnených osôb na priznanie náhrady prvostupňových trov konania im Najvyšší súd nemohol vyhovieť vzhľadom na výsledok odvolacieho konania.

48. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania.

49. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd.

Túto svoju právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, a tým dochádza k

zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).